

srpen 2010

Trampský občasník pro (nejen)
západní Kanadu a USA
Adresa: Aleš Klestil
2645 James Island Road
Saanichton B.C.
Canada V8M 1V4
Tel.: 250-544-0909
Email: stopa@shaw.ca

U Vaška

Narozeniny Vaška Řihy se staly každoroční trampskou veselicí. Narodil se 4. července a to je v USA veliký svátek se všim všudy i s ohňostrojem a navíc je volno i v pondělí. Mohou dojet kluci i holky z větší dálky. Pozemek leží v horách 45 km na sever od Princetonu, v pahorkatině zvané Princeton Summerland. Chata je na dohled od Bobinova ranče Verulda. Ten zde na rozdíl od Vaška už šestý rok bydlí. Je to ale poslední

léto, Bobin s Dášenkou a jejich tři psi se stěhují o 200 km blíže k Vancouveru, do osady nedaleko Chilliwacku. I tam budou skoro sousedy, Vašek s Milou tam žijí mnoho let.

Od čtvrtka se sjížděli gratulanti a bylo velice náročné se s bydlíky srovnat, abychom se všichni na pozemek vešli. Tom a Sally se ukempovali u Bobina. Bylo to trošičku z ruky, ale toho prostoru co tam měli - a ještě výhled do krajiny.

Hudební nástroje přivezli a naladili Tom se Světlanou, Walter, Mírek Popelka, Hugo, Olaf, Bobin, Cwak a Lenka (kytary), Námořník (mandolína), Pepa z Ostrova (mandolína), Tom Vítek a Zdeněk Moňďa (banja) a nakonec Vít'a, který si sice nepřivezl bubínky, ale u

nás v kempru se našel podivný nástroj něco jako dřevěné lžice. Na ně on nádherně dotvrzoval muziku až do jejich rozbití.

Už tradiční prasátko se opékalo v sobotu ve velkém nerezovém grilu. Samozřejmě, že s ním otáčel motor, nikdo by na to neměl čas, každý se držel sklínky, nebo talíře s nějakou dobrotou. Jen Lacíček s Vaškem občas natřeli zardívajícího se čuníka nějakou záhadnou pomádou, abychom odpoledne - i když doslova přežraní, pomlaskávali nad lahodným masíčkem. Jídla bylo jako na posvícení, saláty, různé druhy chlebičků, ovar s křenem, dipy s houskami, koláče, řezy a halda sladkostí včetně pěti dortů. Dcerka Zuzana připravila pečené brambůrky v troubě a vybírat se dalo z několika druhů salátů. A že bylo co pít ani psát nemusím, pivo, víno, sodovka, prostě hody...

Zpívalo se dlouho do noci, jednu noc myslím, že se nešlo spát vůbec. Lahve tvrdého alkoholu, co Vašek dostal, dal na společný stůl hojnosti. Nedalo se to však všechno vypít, to bychom pomřeli na otravu alkoholem. Jim s Veverkou předvedli tanec zlatokopů z Yukonu a Veverce se povedlo Jima několikrát zachránit před uhořením. Také někdo donesl z lesa krásné křemeňáky, Jim na ně štěstí neměl, ale donesl kytici polního kvítí, prostě kavalír.

Byl to krásný weekend, sice bez ohňostroje, ale u trampského ohně. Děkujeme Vašku a přejeme ještě jednou, štěstí, zdraví a ať se ti to staví..., ale to jsem se zapletla do písničky. Tak ještě mnoho společných oslav.

Maruš z Ostrova

(více na DVD č. 38)

Za pár dní se opět rozezní kytary v Cariboo na pozemku Honzy Námořníka a Lenky, kde proběhne ve dnech 3-4-5. září další ročník hudebního festivalu "Trampská Kytara"

Organizačně zůstává všechno stejné. Změna je pouze v tom, že se bude pro tentokrát vybírat vstupné \$20. Celý výtěžek bude věnován na konto 8. Celosvětového potlachu.

Na místo můžete dorazit již v pátek. Předpokládáme, že nejpozději v pondělí všichni účastníci opustí dějiště Trampské Kytary.

Festival je určen pro muzikanty všech hudebních směrů.

V sobotu by měly zaznít z podia pouze písně, které jsme na festivalu ještě neslyšeli. V neděli potom už může každý účinkující předvést divákům cokoliv ze svého hudebního repertoáru.

Oheň se bude dělat jen jeden - nahoře poblíž pódia. Doufejme jen, že letos nebude "Fire season" a budeme moci oheň udělat.

Na vaření si tedy s sebou vezměte vařič. Nebude na škodu, když se zásobíte také pitnou vodou a alkoholem, který se nebude na T.K. prodávat.

Bližší informace můžete obdržet na níže uvedené adrese.

Tak tedy nashledanou na Trampské Kytare!

Ahoj Fony!

Áda je momentálně v Evropě. Informace získáte na této adrese.

Frank Pochop

Tel. 604-941-6157

Cel. 604-8161664

E mail fp@shaw.ca

Kdy bude 8. celosvětový potlach 2011?

O květnovém long weekendu se nás asi tak třicet kamarádů a kamarádek z Calgary, Vancouveru, Ostrova, a dalších míst Britské Columbie sešlo (či lépe sjelo) na Bush River ve Skalistých horách. Důvod byl

prostý – udělat poslední rozhodnutí o přesném místě konání 8. Celosvětového potlachu.

Po příjemně prožitém pátečním večeru jsme v sobotu vyrazili obhlédnout místo na soutoku Valencieness River a Icefield Brook, kde jsme byli již na podzim, kdy se nám místo zamlouvalo. Dlouhý Jirka se jel ještě podívat proti proudu Icefield Brook a po nějaké době se vrátil se zprávou, že našel docela pěknou louku několik kilometrů proti proudu. A abychom prý se tam jeli podívat, jestli chceme. Místo se nám všem okamžitě zalíbilo – obrovská louka na břehu horské říčky, sevřená ze všech stran vysokými horami. Na dohled jsou věčná ledovcová pole. Spousta místa na campování a nádherné, ze všech stran zastíněné místo na oheň. Máte pocit, že to snad namaloval Burian...

Takže je rozhodnuto!

8. Celosvětový potlach bude 18. června 2011 na Icefield Brook v Britské Columbii. Podrobný popis cety bude ve zvalde, které všichni pozvaní kamarádi obdrží.

Několik dobrých rad pro ty, kteří se k nám chystají:

Potlach bude v nadmořské výšce přes 1000 metrů, v červnu tam ještě bude v noci pravděpodobně chladněji, a hlavně počasí se může kdykoliv bez varování změnit. Přibalte si s sebou vhodné oblečení. V okolí jsou vlci a medvědi grizzly. Nikdy nenechávejte jídlo v jejich dosahu.

Pokud půjdete někam na túru, vždycky dejte někomu vědět kam jdete a kdy se asi vrátíte.

Tom Popelka

Další informace můžete najít na webce potlachu

<http://potlachkanada.com/>

Romantická čundrstráž

Z Prad'ourových zapomínek:

Kdepak, žádné líčení velevandrů do And, Nepálu či na Sibiř, dvojité prdlajs, ta romantika na mne vyrukovala na vojně a dokonce přímo během strážní služby. Nevěříte? Nemusíte!

S vydavatelem Stopy máme minimálně 2 životní body společně - mimo trampské duše je to i obor, kterému jsme se kdysi oba (dokonce na stejném místě) vyučili.

Když jsem se jako puberták rozhodoval čím chci být, volba elektroniky s vidinou melouchů při opravách rádií, magnetofonů či televizí byla dost prozíravou mladickou nerozvážností.

Ve spojitosti s dvěma roky vojny, které se mi koncem 50. let nějak nemínily vyhnout, jsem toto profesní zaměření ocenil mnohokrát. Nějaký čas po odvodu si mě předvolal jakýsi papaláš z voj. správy, jestli bych mu opravil bateriové rádio Minor. Opravil. Sloužil jsem tedy v místech dnešního největšího pražského sídliště. Nechci psát o tom, že jsem důvěrně poznal domácnosti všech oficírů z útvaru, páč každému něco doma nefungovalo, chci psát skutečně o tom nejromantičtějším čundru, ale musím se k tomu nějak prokousat.

Nějakým nedopatřením jsem byl zařazen skutečně v rámci mého oboru (což nebylo u tehdejšího vojančení moc obvyklé) a to k jakémusi přístroji, co určoval kanónům, kam mají střílet. Aby se vojáci dohromady secvičili, jezdilo se do vojenských prostorů (tuším, že se tomu říkalo odborně újezdy) na tzv. ostré střelby. Jednou nám pískli poplach s odjezdem a šupajdili jsme na nákladních vagonech hooóódně daleko, kde jsme se usadili v lesích, kam kdyby šlápla civilní noha, tak by snad byla ustřelena. Ač o Škvoreckého Tankovém praporu jsem samozřejmě tenkrát nemohl mít ani potuchy, vím, proč je mi jeho líčení vojny tak blízké.

V rámci takovýchto akcí se převážně pořádaly soutěže o nejlepší, vzorné či nejlépe provedené všechno možné v rámci armády. A teď - pokud ten můj příběh tomu Škvoreckému někdo nenakukal (já to nebyl), tak věřím na telepatii.

Jedním ze soutěžních úkolů bylo zakopání vozidla s naším "chytrým strojem" do úrovně okolního terénu. Velitel družstva - starý mazák Jarda Kulíšek dal befel řidiči, aby náš kočár zavezl na levý pokraj lesíka naproti. Vylezl ven a chvíli obíhal háj, až dal povel k najetí na "flek". Užasli jsme, neboť tam byl pod větvemi okop přesně pro nás. "Já vím, proč jsme to loni zaházeli větvema a né hlinou" komentoval spokojeně Jarda. Vozidlo tam zahučelo, až v něm zapraskalo nárazem o zadní stěnu zákopu. Trochu jsme poházeli kolem čerstvou hlinu, aby to vypadalo důvěryhodně, dali jsme šluka a ohlásili jsme zakopání. Grupa papalášů od tří zarámovaných hvězdiček výše, pochvalně mručela, jen nadporučík Kubula, co velel naší baterii, koukal jak vyoraná myš - leč držel zobák, kdyby to práskl, byla by to jeho ostuda. Další disciplínou bylo, za jak dlouho odstraníme závalu, komisí uměle způsobenou na našem stroji. Zkušební komise nás vyhnala pod plachtu stojedenáctky a "vyráběla" závalu na nám svěřeném majetku armády. Posléze pískli, že nám běží čas k odstranění umělé, jimi nastražené vady. Byl jsem jediným, komu vnitřnosti přístroje s desítkami elektronek, odporů a kondensátorů něco říkaly, takže kluci při postupném uvádění do provozu na mně viseli očima, kdy a hlavně zda něco najdu.

Nenašel jsem nic, přístroj bezvadně fungoval. Plni očekávání průseru jsme nahlásili připravenost k boji. Papaláši, kteří (věděli proč) stáli celou tu dobu před naším strojem vtrhli dovnitř, aby nás přesvědčili, že jsme boje neschopni. Přál bych každému vidět jejich výraz, když se sami přesvědčili o tom, že vše perfektně funguje. Byli jsme vyhlášeni nejlepší posádkou v obsluze této - tehdy přísně utajované zbraně, leč nikdo (ani oni) pořádně nevěděli proč!

Přístroj měl totiž zajímavou nectnost: U přípojných kabelů zvenčí bylo možno přehodit mezi sebou kabel napájecí s vyhodnocovacím, aniž to poškodilo přístroj, jen prostě nefungoval - teoreticky ani nemohl. Tento veksl právě provedli "záškodničtí" oficíři když nás schovali pod plachtu, a po "písknutí" čekali právě venku u těch kabelů, zda na to přijdeme. Nedočkali se, stroj fungoval bezvadně, aniž kdokoliv z nás opustil vnitřek vozidla, což zřejmě (pokud ještě žiji) nepochopili dodnes.

My dodatečně ano - agregátník Tonda se během cvičení posiloval z placatice a pomalu se zmaloval natolik, že při zapojování v novém okopu omylem přehodil právě ty dva předmětné kabely mezi sebou, takže oficíři nám vlastně jejich opětovným přehozením pomohli k 1. místu (ještě mám někde plnicí pero s generálským věnováním).

Vydržte - už se ta inzerovaná romantika blíží.

Po posané soutěži tedy nastaly ony předmětné střelby, jenže nastala jakási - nám neozřejmená událost, kvůli které byla střelecká monstr-akce na týden přerušena a já jsem patřil k těm šťastným osmi vojlům, kteří dostali befel po dobu té týdenní pauzy sřežit svěřenou techniku uprostřed pustých kopců, zatímco ostatní vojsko se přesunulo do nejbližších kasáren dole ve vnitrozemí.

Kdybych to neprožil, těžko bych si asi uměl představit tak panenskou přírodu v místech, kam (naštěstí) civilní noha nesměla. Když jsem někde četl hlášku, že někdo "chodí na houby s kosou", zasmál jsem se tomu, ale v této pohádce jsem viděl na mýtince snad 100 "praváků" najednou, jako by je tam vyrovnal režiser příběhu o červené karkulce. Stáda srnců, honící se zajíci....(já vím, Henry, ale můj samostříl na rameni zůstal studenej, vždyť víš, že nezabiju ani vosu). Jednou denně přijel gazík s proviantem, objednávali jsme si ešus sádla, ve kterém jsme namáčeli "rožněné" hříby, napíchané na drátu přes ohniště - jen osolit. U každovečerního táboráku byla i kytara, kterou měl náš šofér (Brňák, co jezdil někde na Oslavku) zašitou ve verkcajkové bedně Tatry 111. Přezpívali jsme snad celý tehdejší (nejen) trampský repertoár a tlachali denně téměř do rána, někdo holt s opaskem a "stříkačkou" přes rameno, což byla strážní služba opravdu par excellence. Ráno nám do tlustých khaki spacáků svitořil sbor opeřenců a celý týden ani nekáplo. Tuším, že i ti z nás, kteří nikdy před tím netrampovali, se do pobytu v takové přírodě zamilovali tak, že po vojně..... kdo ví?

Už jsem někde psal, že na absurdnosti vojenské mašinerie se časem zapomene, ale takovéto okamžiky v srdci zůstanou vyryty doživotně..

Tož opět ahoj

Zdeněk prad'ourská

Obhajoba starých fláků

Mám desítky a desítky kamarádů a kamarádek za hranicemi naší země, především v zámoří, na východ i na západ od našeho poledníku. Většinu z nich vyhnala beznaděj po vstupu spojeneckých vojsk, následnou vlnu pak dopady normalizačního procesu, ale odcházeli i další až v osmdesátých letech. Vybudovali si nové, vesměs solidní existence a domovy daleko od rodné hroudy. A víte, co si všichni bez výjimky odváželi tehdy s sebou? Písničky, české písničky...

Proto se také právě mezi emigranty zachovalo tolik starých trampských písniček. Jen málokterý z nich a jen skutečně výjimečně měl to štěstí a mohl díky povětšinou tajně získávaným nahrávkám sledovat vývoj trampské písničky, country či folku u nás po svém odchodu. Teprve polistopadová

doba a neuvěřitelné sprintové tempo techniky však umožnily, že novinky proudí oběma směry jako na hudební dálnici. A nechybějí mezi nimi ani záznamy z portovních pódii. Dneska už ne jeden z mých zámořských přátel má v tomto žánrovém okruhu větší přehled než mnozí tuzemští posluchači.

Ale věřte, že navzdory tomu ty staré, tisíckrát ohrané písničky mají pro ně cenu rodinného stříbra, přitažlivost fotografií z mládí a kouzlo starých vzpomínek. A nevyměnili by je ani za tisíce sebezpreciznějších a sebestopulárnějších nahrávek současných. Musím se přiznat, že i já mám k těm starým nostalgickým a mnohdy textově hodně naivním flákům stejný niterný vztah. Prostě mi vrostly do srdce a kdybych je chtěla vykořenit, musela bych si kus srdce ukrojit – a to by určitě hodně bolelo...

Hanka Hosnedlová

Archeologové zkoumají ohniště a další stopy o životě trampů

2. srpna 2010

Zaniklou trampskou osadu nedaleko Stříbra zkoumají archeologové Západočeské univerzity (ZČU). Spolu s antropology, kteří budou zpovídat pamětníky, chtějí komplexně zmapovat fenomén českého trampského hnutí.

Archeologické nálezy na místě původního srubu, ohniště i potlachové louky dokumentují chování trampů v krajině a jejich život. V cizině se takto podobně zkoumají například hippies kempy.

ČTK o tom řekl děkan filozofické fakulty ZČU a archeolog Pavel Vařeka. "Trampské hnutí poznamenalo krajinu kolem nás velmi silně, i když si to často neuvědomujeme. Kolem je mnoho nejrůznějších osad, některé zanikly, některé fungují dodnes. Krajině vtiskly něco velice zvláštního," uvedl.

Nové trampské knihy

SBÍRKA TRAMPSKÝCH DOMOVENEK A JINÝCH ATRIBUTŮ

Sbírka trampských domovenek a jiných atributů

Kniha je překrásnou kolekcí trampského grafického umění a nápaditosti. Je neuvěřitelné, kolik se toho vešlo na necelých 200 stránkách křídového papíru. Najdeš tam asi 4000 trampských domovenek a vlajek nejenom z Čech, ale i ze Slovenska, které má vyhrazenou celou sekci spolu se seznamem přispívajících osad. Vše je doplněno stručným popisem historie trampingu, který autor zajímavě rozdělil na několik vývojových částí od počátků trampingu v roce 1919 až po současnou „Dobu digitální“.

Kvalitní publikace by mohla sloužit jako učebnice na trampské universitě, pokud by taková byla někdy založena. Každý určitě znáte nějakého trampského historika a sběratele, kterému by takový knižní dárek, třeba k narozeninám, udělal větší radost než

obvyklá láhka alkoholu.

Kniha stojí 600 Kč a poštovné do zahraničí je přes 400 Kč. Pro případné zájemce autor Britt navrhuje, aby se s ním spojili a knihu si u něj vyzvedli na své cestě do ČR, čímž by poštovné odpadlo.

(eMail = atelier.rosa@seznam.cz)

ISBN 978-80-904104-0-4

Různé

Davy z T.O.Orion Košice-Vancouver rozbieha webové stránky, zamerané na bezplatné výmenné ubytovania. Ide o obdobu stránok typu

Homeexchange, ktoré bežia vo svete už niekoľko desaťročí, avšak tieto budú zamerané hlavne na strednú Európu a výmeny medzi ČR/SR a USA/

Kanada. Meniť je možné napr. niekoľkotýždňové pobyty pobyty v domoch a bytoch za oceánom alebo na druhom konci kontinentu, ale aj weekendové pobyty v chatách v rovnakej krajine.

Pre bežnú verejnosť je členstvo spoplatnené, ale

každý tramp alebo čitateľ Stopy sa môže stať členom úplne zadarmo. Všetci trampi si môžu bezplatne zaregistrovať svoj objekt na výmenu do konca Mesiaca Lovu, a to na dobu troch rokov. Pri registrácii stačí **vložiť meno v tvare: Tramp Prezývka /alebo meno/** (napr. Tramp Bandaska, Tramp Novotný a pod.), členstvo bude potvrdené do 24 h a člen získa kontakt na všetky ostatné objekty na výmenu.

Portál môže byť veľmi užitočný pre mnohých trampov pri večnom túlaní sa po blízkom okolí alebo po vzdialených krajinách, pri návštevách rodín a kamarátov v starej vlasti a pod.

Adresa stránok je: www.NATUR100.com

Ahoj!

Davy

Smutné zprávy

Míra Barevnej Fiala.

Měl barevnej život i barevnej hlas, zvali ho „Barevnej“, byl jedním z nás.
Román by zasloužil a zněl by zvučně, vynechám soukromí, zkusím to stručně.

Odstouplý pubertě, s čundráčkou chasou, účastník všech slezin se starou basou.
Skutečně tramp to byl co brázdil lesy, potom až potlachy a trampské plesy.
Živohošť vtiskla mu vodáckou noblesu, jak Pajda hlídal jí v legračním přívěsu.
Převozník slavný byl nejednu sezonu, šum pádel zúročil na vlnách Yukonu.

Spousty svých ctitelek přiváděl do varu, před basou přednostně brával si kytaru.
Míra tramp veselý, když písne cvrliká, v oblíbě nejvíc má Fleislebera Charlika.
Na stromy umění co plodí písničky, roubuje nesměle své první větvičky.
Pro skladby Charliho srdce mu hoří, sám jich pár zdařilých pro trampy tvoří.

Osud je hurikán a přináší deště, hrdlo mu sevřely nemoci kleště.
Písne co s chutí a vervou jsme hráli, tebe co autora ze světa svály.
Tvůj anděl strážný to skutečně vzdal a pampa ti opravdu zmizela v dál.
Byl's do chvíle poslední o život rváč, s tebou nás opustil sólový hráč.

Čeká tě veliké zelené údolí, hajným je Manitou,
on ti vše dovolí.
Na malém papírku nech nám tam vzkaz,
kdyby tě navštívil zas někdo z nás.

S fragmentem tvé písne, co měl si rád:
„...nevyženu ale přivítám polibkem tě akorát“.

PS.

Nejen za ty co znali Mirka a jeho písne, ale i za ty co s ním někdy na skutečným vandru byli. Ahoj Barevnému tam „nahoru“
Nařáák.

(na fotce je Nataša, Šoc, Fred a Barevnej na vandru Yukon River 2003)
(více na DVD číslo 9)

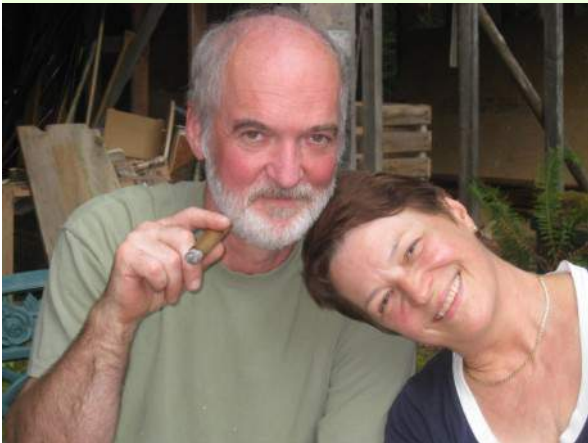
Poznámky redakce

Máš-li zájem o upozornění, že je na Internetu nová STOPA, tak pošli svoji Email a nezapomeň nám dát vědět, když si Email změníš. Redakce nemusí souhlasit s obsahem článků, které jsou otištěny. Odpovědná je osoba pod článkem podepsána a na ni se také obraťte s případnými dotazy a výhradami. S redakcí spolupracuje přes Internet Zdeněk z Prahy, který se stará o diskrétní narovnání prohrěšků vůči mateřštině v příspěvcích do Stopy.

Cenou za videodisky zůstává dobrovolný příspěvek určený k úhradě nákladů a poštovného.

Děkujeme těm, kteří vydávání Stopy podporují finančně a tím pádem nám umožňují pokračovat v práci už 22. rok.

- redakce -

Šedesátka Macka a Věrky.

Opět se slavilo a né jedna, ale hned dvě šedesátky. U nich v lese, tak tomu říká majitel Macek, za Courtenay se nás sešlo něco přes dvacet Ostrovanů.. Přijel Cwak s Pepou Fotičem, Kurin s Janou, Zuzana s Klenotem, Aleš s Maruš, Yara, Vít'a, Pavel s Evou, Martin, Mackova dcera Janička, Ota Špaček s manželkou, ty jsme viděli prvně a také několik sousedů, Kanad'anů. Nejbližší soused Holanďan Peter s manželkou, dcerou a vnučkou přišli popřát jen to nejlepší. Hostina byla převeliká, a každý zaléval ty dobroty všim co teklo a nemohlo být jinak, než opravdu veselo. Vít'a s Mackem se postarali o muziku při které si Klenot s Yarou vyhazovali z kopytka. V kolik se naše bujará společnost odebrala do spaní nevím, ale ráno se opět pokračovalo. Jen Pavel odnesl to míchání tekutin bolehlavem. Díky oběma oslavencům za vše a těšíme se na další setkání.

Maruš

Trampské video disky MADE BY STOPA

Yukon River 2003	disk č. 9
Teslin River 2005	disk č. 19
Světové potlachy	
1993 Colorado	disk č. 30
1998 Bush River	disk č. 26
2006 Texas	disk č. 25
Vítání Jara na Ostrově	
1983 Weeks Lake	disk č. 20
1984 Sarita River	disk č. 20
1990	disk č. 13
1991	disk č. 20
1995 Mušlárna	disk č. 24
2003	disk č. 10
2004	disk č. 14
2005	disk č. 17
2006	disk č. 22
2007	disk č. 27
2008	disk č. 31
2009	disk č. 34
2010	disk č. 37
Potlachy STO Vancouver	
1985	disk č. 20

2003	disk č. 24
2007	disk č. 28
2009	disk č. 35
Potlachy TPHB Calgary	
1990 Saskatchewan Cross.	disk č. 13
1994 Finley Creek	disk č. 20
2002 Bush River	disk č. 10
2004 Bush River	disk č. 16
Svatby	
Tom a Světlana 2008	disk č. 29
Bobin a Dášenska 2009	disk č. 36
Narozeniny	
Dlohému Jirkovi je 50	disk č. 14
Padesátka Yany	disk č. 14
Vaškovi je 65 (2006)	disk č. 23
Narozeniny Vaška 2009 a 2010	disk č. 38
Různé	
Velrybářská výprava 1999	disk č. 24
Fishing derby v Cariboo 2008	disk č. 32
Vandry s Lampou	disk č. 21